

Abstrakt

Tato práce se opírá o zásadní názor a to takový, že *Opatství Northanger* je parodií dvou literárních žánrů, a to anglického a gotického románu. Zároveň převládá názor, že se jedná o příběh vyobrazující dospívání hlavní hrdinky, takzvaný Bildungsroman, který se zaměřuje na čtení knih a i postav.

Jako podklad pro toto tvrzení byla přijatá analýza Jane Austenové – a zvláště pak osobních názorů a přesvědčení – která může být popsána následovně. Zprvce, spisovatelka nesouhlasila s tím, jak byly postavy v knihách tradičně popisovány – věřila, že byly vyobrazeny stereotypně a nereálně – a také nesouhlasila s rostoucí oblibou gotických děl. Austenová věřila, že situace a postavy v knihách by měly připomínat skutečný život. Nenašla zálibu ve smyšlených a fantastických románech, které byly tak oblíbené. A proto vytvořila hrdinku, která je posedlá gotickými romány a která nedokáže rozlišit mezi fikcí a realitou. Catherine Morlandová věří, že skutečný život je stejný jako ten v románech. Takové naivní přesvědčení vede k zásadním chybám. Román je dále protkaný gotickými referencemi a odkazy na slovník gotických románů. Díky tomu se román tváří jako parodie gotických románů.

Všech šest románů Jane Austenové má jednu zásadní společnou vlastnost a to je hrdinka. Děj se obvykle točí okolo její honby za štěstím, což je nakonec manželství. Nicméně, v *Opatství Northanger* si Austenová hraje se slovem hrdinka. Na jedné straně, hrdinka tohoto románu skutečně naplňuje naše očekávání, protože je hlavní postavou. Na druhé straně, Catherine Morlandová není statečnou ženou. Naopak, je jednoduchá, hloupá a naivní. Není vůbec atraktivní. Přesto ale čtenáři vědí, že je skutečně hrdinkou, protože Austenová se tak rozhodla. Román je tedy parodií na románové konvence.

Nakonec, román je také příběhem o dospívání hlavní hrdinky. Popisuje vývoj Catherine Morlandové a to, jak obhájí pozici hrdinky, jakkoliv chybní. Román se také zaměřuje na další postavy, které nějakým způsobem ovlivní Catherine a pomohou ji dospět, ať už to tak zamýšleli či nikoliv. I když i nadále dělá chyby, Catherine je velmi realistická.

Hlavním cílem je zjistit, co vedlo autorku románu k takovému rozhodnutí. A proto je tato práce rozdělena do tří hlavních částí podle žánru. Pozornost je zaměřena na Catherine Morlandovou a její nedostatek inteligence a neschopnost odhadnout postavy a krajinu kolem ní, na gotické odkazy, ale také na část, která se věnuje jejímu vývoji, což zahrnuje konkrétní vývoj a způsob, jakým je vývoj dosažen, a kdo k tomu přispěl. Pro lepší argumentaci bude užito příkladů z dalších románů Jane Austenové, a to především za účelem porovnání hrdinek, popisu krajiny, role mentor lover, inteligence a použití ironie.

Autorka této práce doufá, že dojde k závěru, že se Jane Austenové rozhodla použít parodii v *Opatství Northanger* za účelem toho, aby realisticky popsala vývoj své hlavní postavy Catherine Morlandové a aby obhájila její pozici hrdinky.